

Vilniaus universitetas
Medicinos fakultetas

STUDENTŲ MOKSLINĖS VEIKLOS TINKLO LXXVI KONFERENCIJA

Vilnius, 2024 m. gegužės 13–17 d.

PRANEŠIMŲ TEZĖS

Leidinį sudarė

VU MF Mokslo ir inovacijų skyriaus

inovacijų specialistas Kristijonas PUTEIKIS ir

administratorė Rima DAUNORAVIČIENĖ

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

2024

Mokslo komitetas:

doc. dr. Valdemaras Jotautas
dr. Diana Bužinskienė
prof. dr. Violeta Kvedarienė
prof. dr. (HP) Saulius Vosylius
prof. habil. dr. (HP) Gintautas Brimas
Indrė Sakalauskaitė
Laura Lukavičiūtė
dr. Agnė Abraitienė
doc. dr. Jūratė Pečeliūnienė
prof. dr. Vaiva Hendrixson
doc. dr. Ieva Stundienė
prof. dr. Eglė Preikšaitienė
doc. dr. Birutė Zablockienė
prof. dr. Pranas Šerpytis
Artūras Mackevičius

dr. Žymantas Jagelavičius
doc. dr. Agnė Kirkliauskienė
prof. dr. Marius Miglinas
Žilvinas Chomanskis
doc. dr. Kristina Ryliškienė
prof. dr. Vilma Brukienė
doc. dr. Saulius Galgauskas
Andrius Žučenka
doc. dr. Birutė Brasiūnienė
doc. dr. Jaunius Kurtinaitis
prof. dr. Eugenijus Lesinskas
doc. dr. Goda Vaitkevičienė
prof. dr. Alvydas Navickas
doc. dr. Rima Viliūnienė
prof. dr. (HP) Edvardas Danila

prof. dr. Nomedą Rima Valevičienė
Teresė Palšytė
doc. dr. Vytautas Tutkus
doc. dr. Danutė Povilėnaitė
dr. Viktorija Andrejevaitė
prof. dr. Robertas Stasys Samalavičius
dr. Agnė Jakavonytė-Akstinienė
doc. dr. Jurgita Stasiūnienė
dr. Arnas Bakavičius
prof. dr. Gilvydas Verkauskas
prof. dr. Sigitą Lesinskienė
doc. dr. Marija Jakubauskienė
prof. dr. (HP) Janina Tutkuvienė

Organizacinis komitetas:

Kristina Marcinkevičiūtė
Viktorija Rakovskaitė
Austėja Grudytė
Justina Semenkovaitė
Matas Žekonis
Rokas Žekonis
Milvydė Marija Tamutytė
Augustė Senulytė
Miglė Miglinaitė
Rokas Bartuška
Damian Luka Mialkowskyj
Karina Mickevičiūtė
Jovita Patricija Druta
Emilija Šauklytė

Austėja Račytė
Tadas Abartis
Mindaugas Smetaninas
Rafal Sinkevič
Gerda Šlažaitė
Kamilė Čeponytė
Einis Novičenko
Benas Matuzevičius
Gabriela Šimkonytė
Ieva Ruzgytė
Milda Mikalonytė
gyd. rez. Valentinas Kūgis
gyd. rez. Gabrielė Bielinytė
Vėjas Vytautas Jokubynas

Deivilė Kvaraciejūtė
Julija Pargaliauskaitė
Paulius Montvila
Rūta Bleifertaitė
Alicija Šavareikaitė
Julija Kondrotaitė
Gediminas Gumbis
Joana Leščevskaja
Gabrielė Bajoraitė
Augustinas Stasiūnas
Odeta Aliukonytė
Robertas Basijokas
Elvin Francišek Bogdzevič

ISSN 2783-7831 (skaitmeninis PDF)

© Tezių autoriai, 2024

© Vilniaus universitetas, 2024

TRAUMOS PERVAŽIUOJANT KŪNĄ SUNKIASVORIU KROVININIU AUTOMOBILIU: ATVEJO ANALIZĖ IR LITERATŪROS APŽVALGA.

Darbo autorė. Jekaterina STRELČENKO, IV kursas.

Darbo vadovai. Lekt. Diana VASILJEVAITĖ, doc. dr. Sigitas LAIMA, VU MF Biomedicinos mokslų institutas, Patologijos ir teismo medicinos katedra.

Darbo tikslas. Literatūros apžvalga ir klinikinio atvejo pristatymas, transporto priemonėms pervažiuojant kūną tema.

Darbo metodika. Mokslinės literatūros apžvalga atlikta Pubmed, Google Scholar duomenų bazėse naudojant raktinius žodžius „run-over“, „evisceration“, „death“. Straipsnių publikavimo laikotarpis neapribotas dėl nagrinėjamo atvejo retumo.

Ivadas. Mirties atvejų, kai automobilis susiduria su pėsčiuoju, nuolat pasitaiko teismo medicinos gydytojo kasdienybėje, ypač tose vietose, kur vyrauja urbanizacija. Pervažiavimas (angl. *run-over*) reta eismo įvykio rūšis, kai žmogaus kūnas horizontalioje padėtyje yra veikiamas judančios transporto priemonės arba riedančio objekto apkrova. Šiai traumos rūšiai būdingi minimalūs išoriniai sužalojimai, tačiau vidiniai sužalojimai neretai būna labai masyvūs (tiek vidaus organų, tiek skeleto). Išoriškai stebimi požymiai: platūs odos nubrozdinimai, poodinės kraujosruvos, odos plėštinės žaizdos bei nudegimai. Vidinių sužalojimų padarymo metu vyrauja bukos traumos mechanizmas, kuris pervažiavimo metu apima: smūgį motorinės transporto priemonės ratais; ratų trintį į drabužius, kūną; kūno (drabužių) trintį į kelią bei kūno suspaudimą tarp rato ir kelio dangos. Ypač reta komplikacija pervažiavimo metu yra pilvo organų evisceracija per diafragmos išvaržą (plyšimą), tiesiąją žarna, pilvo sieną arba per galūnių pažeistą odą. Analizuotoje literatūroje duomenų apie pilvo turinio evisceracijos pro pažeistą apatinės rankos dalies odą nerasta. Publikuotas tik vienas straipsnis, kuriame aprašomas analogiško mechanizmo atvejis, kai po pervažiavimo automobiliu pilvo organai evisceravo pro plėštinę žaizdą apatinėje kojos dalyje.

Atvejo aprašymas. Sunkiasvoris krovininis automobilis pervažiavo 70 m. moterį. Atvykusi GMP rado moterį po ratais, be sąmonės. Vairuotojo žodžiais, važiuodamas atbuline eiga, nepastebėjo moters ir ją pervažiavo. Nukentėjusioji žuvo įvykio vietoje. Lavono autopsijos išorinio tyrimo metu striukės nugariniame paviršiuje nustatyti įstrižos krypties purvo sutepimai, atkartojantys padangų protektoriaus raštą. Iš kairės striukės rankovės prolabuoją žarnų kilpos. Krūtinės ląsta ir kaklas deformuotas, stebimi daugiaskeveldriniai atviri kaukolės kaulų lūžiai. Nurengus nukentėjusiąją, visame kūne buvo matomos daugybinės plėštinės žaizdos. Čiuopiant rankas ir kojas buvo jaučiamas kaulų patologinis paslankumas. Kairė ranka deformuota, poodyje su daugybiniais minkštais iškilusiais nelygumais primenančiais žarnų reljefą. Vidinio lavono tyrimo metu buvo

nustatytas vidaus organų (širdies, plaučių, stambiųjų kraujagyslių, kepenų, blužnies, kasos, inkstų ir antinksčių, dubens organų) sutraiškymas su dauginiais plyšimais. Žarnų kilpų pilvo ertmėje išlikę tik fragmentai. Dalis plonųjų žarnų prolabavo plėštinę žaizdą dubens kairėje. Likusi dalis plonųjų ir storųjų žarnų nusitęsė aukštyn pagal pilvo ertmės kairę sieną, per plyšusią diafragmą tęsėsi link krūtinės ląstos šonkaulių vidinių paviršių kairėje ir nusitęsė į kairį žastą, dalinai prolabuodamos per plėštinę žaizdą peties ir žasto viršutinio trečdaliai nugariniame paviršiuje. Toliau žarnos nusitęsė kišenėje susidariusioje tarp kairio žasto ir dilbio nugarinės pusės raumenų ir fascijų. Kelios žarnų kilpos prolabuoja per plėštinę žaizdą kairiame rieše. Nustatyti sužalojimai padaryti kietu buku daiktu (–ais), veikiant spaudimo ir tempimo jėgoms daugiafazio mechanizmo metu. Traumos metu kūnas buvo paveiktas pakankamai stiprios jėgos, kad būtų padarytas sužalojimas (daugiausia dėl suspaudimo, sukimo, tempimo). Bukas sužalojimas, šiuo atveju, apibrėžiamas kaip kūno sužalojimas dėl mechaninės jėgos, kurią sukėlė lėtai judančio buku daikto apkrova į horizontaliai, ant kieto paviršiaus gulintį kūną. Esant daugybiniams masyviems kūno sužalojimams, nustatyti, kuri kūno dalis pirmoji kontakto su transporto priemone ir kokioje padėtyje buvo nukentėjusioji, nebuvo galimybės.

Išvados. Pervažiavimas sunkiasvoriu automobiliu yra retas, bet dažniausiai mirtimi pasibaigiantis eismo įvykis. Tokių traumų metu žmogaus kūnas sužalojamas specifiskai: lyginant išorinius ir vidinius sužalojimus, išoriniai būna negausūs, o vidiniai – masyvūs, retais atvejais su evisceracijomis per išorinius sužalojimus.

Raktažodžiai. Pervažiavimas; vidaus organų evisceracija; dauginiai sužalojimai; buka trauma; autopsija.